

רוקד עם זאבים

כולו בן 22, נרבק בחידק המחול ורוצה להצליח ובגדול. אורן שמואל מנהריה, המרקיד הכי צעיר בארץ. איפה מוזיאות הכפיים

אז אין תחרות עם מדריכים ותיקים?
בגליל המערבי יש הרבה מרקידים ותחרות גדולה, אבל אני יודע שאני אצליח. אני רק בוחלה, וכבר הגעתי להיקף רחב של הרקדות.

קשה להיות מדריך?
חשוב שמדריך יידע להנחות את הערב נכון. הערב בנוי על המרקיד. הא חייב להתייחס אל הרוקדים וליצור אווירה נעימה. עם הזמן למשל. אני מתייחס אל הרוקדים, סל גוף אחד, אבל גם כאל פרטים, וברירה מדי פעם לא מזיקה. יש כאלה שמתייחסים בהתחלה בחשדנות, אבל הם משתחררים. להקיד זה לא כמו לרקוד. זה לא לבא בשביל להתפרק. אני מרגיש אחראי לכל הערב, וזה נותן לי להרגיש שאני יותר מכל אחד.

אך אתה מרגיש ככוריאוגרף מתחיל?

חשוב להתפתח בנושא הכוריאוגרפי. כזה אין מי שיעזור. אני סומך על החוש היצירתי שלי, על הדמיון שלי. אני יודע שזה בתוכי, זה צריך לצאת ממני.

בבחר כל כך צעיר ועם נסיון קצר יחסית אתה לא מרגיש כמישהו שרוקד בין זאבים?
יש גם יתרון בלהיות חדש, ובכלל אני רוצה להצליח בגדול, למלא אולמות בגדול, כי זה המודל להצלחה.

■ תמי ריטוב

(צילום: אורן נבו)

זה בתוכי זה צריך לצאת ממני. אורן

ומי שלא מאמין שיחפש את הריקוד בקטלוג הארצי לריקודי עם. יש דבר כזה, אחרת איך יידעו לאיזה שיר חיברו כוריאוגרפיות ומתי. ועובדה פשוטה. לכמחצית מהשירים העבריים חוברו ריקודים. השיר החדש, למשל, של דורית ראובני, "בית בקצה הקשת", אפרופו קדם אירוויזיון, כבר מחובר לכוריאוגרפיה. שמואל מתערכן ומשתלם כל הזמן בריקודים חדשים. פתח תזמורת ולומד כוריאוגרפיות: "פנים נגד כיוון השעון, אחיזה רגילה, ימין לפני, צעד חילוף לפני, החל בשמאל" וגומר. כל הזמן צריך להשתלם ולהתערכן, אחרת הצעדים נסוגים לאחור.

ההתחלה שלו היתה בקיבוץ שמרת. הרקיד מבוגרים ובני נוער, וזה עשה לו חשק לעוד. אחד כך עזב את קיבוץ שמרת, כי רצה להתרחב. השקיע במערכות הגברה, בנה לעצמו שתי מזוודות עץ, הניח בהן קלטות ועד קלטות לריקודים, ויצא לדרך. אקורדיון? כבר פאסה. חוץ מאשר אצל המדריכים בהשתלמויות. שם עדיין שומרים על טוהרת צלילי האקורדיון. ומאז הספיק ללכת קדימה- קדימה.

נראה שהגיל הצעיר שלך לא מרתיע.

נכון, אני מרגיש שדווקא זה שאני צעיר זה מושך רקדנים.

כשהוא היה ילד, כל הקטע הזה של ריקודי עם בכלל לא עניין אותו. עד שיום אחד, כשהיה בן 17, הוא ראה מודעה בעיתון, הסתקרן, הופיע ונרבק במחלה. מחלה שאי אפשר להירפא ממנה. כשהתחיל עם צעד לפני וצעד לאחור ידע שהגיע לאן שהיה צריך להגיע.

היום הוא כולו רק בן 22, אורן שמואל מנהריה, וכנראה המרקיד הצעיר במדינה. כך בכל אופן התרשם מהפגישות שלו עם קולגות. שבע עבודה מלא בחוגים למבוגרים ולילדים, וגם להקה משלו בשלומי של שבעה זוגות. הוא אומר שזוהי רק ההתחלה ויהיו זוגות נוספים. בטוח.

אדרי שרבק בחידק הזה מצא את עצמו רוקד בלהקת המחול של נהריה הורה נהריה. להקה שהיתה ואיננה עוד. על אותה במה הרגיש שיש לו הפוטנציאל להיות ה"בסט". עד כשהיה חייל בחיל האוויר הצטרף לקורס מדריכי מחול. בחינות הקבלה היו בקואורדינציה, תנועה וידע בריקודי עם. קורס רציני של שנתיים שהתחיל עם 30 רקדנים ונגמר עם שמונה.

התעודה אפשרה לו להיכנס לאיגוד המדריכים הארצי. הבחור לא התעצל, וכבר בפסטיבל למחולות עם האחרון בכרמיאל ניגש לתחרות יוצרים. אז לא זכה, אבל מאז כבר הצליח להשחיל כוריאוגרפיה משלו לשיר ג'אנה של ארי גרנט בקצב הסמבה.